

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Central) Gh. Balan
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

ÎNCHEIERE

20 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Micu Andrei în interesele lui Necrasov Alexandr,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Necrasov Alexandr împotriva lui Baragan Serghei privind încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din 01 martie 2018, prin care a fost respins apelul declarat de Necrasov Alexandr și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 20 noiembrie 2017,

c o n s t a t ă :

La 30 noiembrie 2016, Necrasov Alexandr s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Baragan Serghei solicitând încasarea sumei de 100 000 de lei cu titlu de prejudiciu material și 20 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și 3000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În motivarea de fapt a acțiunii, reclamantul a indicat că este proprietarul apartamentului nr. 21, situat pe str. Sarmisegetuza 35, mun. Chișinău, iar Baragan Serghei este vecinul său care locuiește în apartamentul nr.26 de pe aceeași adresă.

Necrasov Alexandr susține că aproximativ din luna octombrie a anului 2014, vecinul său Baragan Serghei îl inundă sistematic din care motiv apartamentul său a ajuns într-o stare deplorabilă, fiindu-i deteriorați pereții în baie, veceu și antreu, fiind desprinse tapetele și plăcile din plastic de pe tavan, deteriorată teracota din veceu, ulterior a apărut și mucegai, care-i afectează sănătatea, iar în apartament persistă un miros insuportabil.

Reclamantul relatează că din cauza inundației, în apartament a avut loc un scurt circuit, în urma căruia a rămas fără lumină în baie, veceu și bucătărie, fiind deteriorate și prizele.

În luna iunie a anului 2015, s-a adresat Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ-6, iar reprezentanții acesteia au vizitat apartamentul și au întocmit un act prin care au constatat faptul inundație. Baragan Serghei fiind contactat de reprezentanții Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ-6, a refuzat să discute referitor la inundațiile care au avut loc.

Necrasov Alexandr relevă că din cauza inundațiilor provocate de către vecinul său, a suportat atât un prejudiciu material cât și moral, deoarece scurtcircuitul care a avut loc în locuința sa, i-a pus viața sa în pericol și a familiei sale, la fel o perioadă de timp nu a avut electricitate în apartament, iar umiditatea sporită și mucegaiul îi afectează sănătatea.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 20 noiembrie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Necrasov Alexandr, s-a respins ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a constatat că prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 15 iunie 2007, s-a constatat faptul că vinovat de producerea inundației este Bîlici Grigorii, proprietarul apartamentului nr.31 situat pe str. Sarmisegetuza 35, mun. Chișinău, care a inundat atât apartamentul lui Baragan Serghei cât și a lui Necrasov Alexandr. Astfel, inundația care a avut loc în apartamentul lui Necrasov Alexandr s-a produs din aceleași motive și anume scurgerea din apartamentului nr.31 situat pe str. Sarmisegetuza 35, mun. Chișinău.

Instanța a reținut că hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 15 iunie 2007, are puterea lucrului judecat. Principiul autorității lucrului judecat împiedică nu numai judecarea din nou a unui proces terminat, având același obiect, aceeași cauză și același părți, chiar cu poziția procesuală inversă, ci și contrazicerile dintre două hotărâri judecătorești. Astfel, drepturile recunoscute unei părți printr-o hotărâre definitivă nu pot fi contrazise printr-o altă hotărâre posterioară, pronunțată într-un alt proces.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2018, a fost respins apelul declarat de Necrasov Alexandr și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 20 noiembrie 2017.

La 25 aprilie 2018, avocatul Micu Andrei în interesele lui Necrasov Alexandr, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2018 și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 20 noiembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivare, a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat corect toate circumstanțele pricinii.

Concluzia instanței de apel este eronată și neîntemeiată, deoarece inundația la care a făcut referire intimul a avut loc în anul 2006 și consecințele inundației date au fost lichidate demult și nu are nici o legătură causală inundația din 2006 care a avut loc din apartamentul familiei Bîlici, cu inundația din anul 2015, care a avut loc din apartamentul nr.26 cu un nivel mai sus, iar totalitatea probelor prezentate constituie temei de constatare a inundației.

Recurentul consideră că au fost dovedite circumstanțele invocate, iar instanțele investite cu judecarea fondului nu au reținut și cercetat probele pertinente care confirmă existența faptelor.

Prin referința depusă la 04 iunie 2018, Baragan Serghei a menționat că motivele cererii de recurs declarat de Necrasov Alexandr nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 01 martie 2018.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 25 aprilie 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui

recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Micu Andrei în interesele lui Necrasov Alexandr, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Micu Andrei în interesele lui Necrasov Alexandr.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecători

Valeriu Doagă

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari

